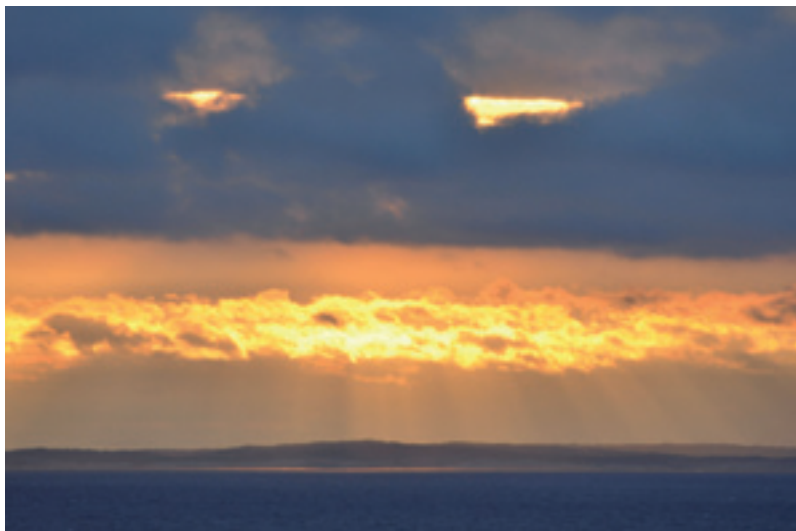

MARTINUS
INSTITUT

MARTINUS INSTITUT

JULBREV 2009

Det första årtiondet av det nya årtusendet håller på att rinna ut och vi ska snart ta tag i ett nytt årtionde. Många människor över hela jorden hoppades och önskade säkert vid ingången och starten av det nya årtusendet att en ny fredens tid skulle infinna sig, och att krigens och ofredens tid höll på att gå mot sitt slut, var något som vi lagt bakom oss. Men i stället har vi upplevt blodiga omvälvningar i bl.a. Irak och Afghanistan och en större och större materiell omättlig hunger i Väst med en finanskris som följd. Genom att blicka ut över världen kan vi således konstatera att mänskligheten fortfarande saknar en del erfarenheter innan det kan skapas en allkärlekens världskultur på jorden.

Svensk

"Ett stråflöde håller på att bryta igenom de mörka skyarna. In över jorden lyser och strålar redan en ny och stor kosmisk världsimpuls. Från ett stort system i vintergatans centrum flödar den i överjordisk glans rakt mot jorden. I dess ljus 'ses' den evige Fadern. Det 'sjunkande skeppet' överges, de 'skeppsbrutna' räddas, mänskligheten 'frälses'. Jorden kommer att lysa med en ny kultur, i vilken 'rättfärdighet bor'. Ty inför Guds anletes stråflöde måste nattens skuggor vika" (Påsk, kap. 16).

En stråle av detta ljus hör vi om i berättelsen som följer från skyttegravarna under det första världskriget.

På västfronten julefrid

Under julen 1914 utspelade sig något mycket märkligt på västfronten. Utan att generalerna gett order om det tystnade gevären och julgranar tändes i ingenmansland.

När det första världskriget bröt ut trodde många att det skulle bli ett kortvarigt krig, precis som de konflikter som utspelats i Europa sedan mitten av 1800-talet. Kriget förhärligades på olika håll och man räknade med en kort och hjältemodig militärinsats. Föga anade man vad som komma skulle. Soldater som skickats ut i ett krig som de trodde skulle bli kortvarigt fick nu vada i iskall lera, omgivna av död och en ständig eldgivning från gevär, kulsprutor, kanoner, handgranater. Allt fler ruttnande lik låg i ingenmansland och gick inte att begrava, förlusterna blev allt större och fronten allt orörigare. Om nu någon av soldaterna hade trott att kriget var ärofullt blev de nu varse hur fel de hade. De hade kommit till vad som tycktes vara en förpost till helvetet. I december 1914 hade några av västfrontens

soldater börjat uppfatta motståndarna som något annat än vad propagandan ville göra dem till. Skyttegravarna låg så nära att man kunde skrika till varandra. När julen 1914 närmade sig inträffade allt fler spontana möten på många frontavsnitt. Ingen var säker på varifrån idén kom – den växte fram underifrån de menigas led. Vad som började som sporadiska möten vid fronten utvecklades snart till ett slags lokala eldupphör. Man kom överens om att julafton skulle firas genom att man inte besköt varandra. När julen kom tystnade helt enkelt vapnen på många platser utmed västfronten, istället hördes julsånger. Soldater klev upp ur skyttegravarna och kunde mötas i ingenmansland. Symboliska gåvor utbyttes: cigaretter, choklad, kakor. Uniformsdetaljer som knappar och bältesspänner från den andra sidan blev eftertraktade souvenirer. Man skålade i öl och snaps. Seden med julgranar var speciellt fast rotad i Tyskland och de tyska soldaterna tillverkade provisoriska julgranar med belysning som de satte upp i ingenmansland. Enligt flera rapporter ska man juldagen 1914 ha spelat fotbollsmatcher mellan tyskar och engelsmän sedan man signalerat eld upphör och rensat ingenmansland från döda kroppar. Soldaternas brev och dagboksanteckningar vittnar om scener som verkligen illustrerar krigets absurditet: den ena dagen hade man försökt ha ihjäl varandra, nu firade man jul tillsammans.

På några få frontavsnitt pågick den fredliga inställningen fram till nyår. Sakta men säkert återgick sedan kriget till de gängse rutinerna. Militärledningarna återställde ordningen och fick soldaterna att återigen börja kriga. Att fraternisera med fienden var ju förräderi. Några få incidenter av liknande art inträffade 1915 men de nådde aldrig den omfattning som det spontana julfirandet på västfronten gjort året innan.

(Gustav Holmberg)

Från Martinus Institut och Martinus Center, Klint

Vi har på Martinus Institut och Martinus Center i Klint upplevt ett ”fylligt” år. En helt ny webbplats har under våren sett dagens ljus i en helt ny design och med ett mer omfattande innehåll. På den nya webbplatsen har man möjlighet att, till att börja med på danska, läsa online i Martinus verk. Härmed har det första stora steget tagits i riktning mot att göra verket tillgängligt för hela världen. Vi räknar med att under loppet av första halvåret 2010 kunna lägga ut onlineversioner av de översatta delarna av *Livets Bog* på nätet på fem språk. Det rör sig om språken engelska, spanska, svenska, tyska och esperanto. I första skedet rör det sig om *Livets Bog*, men flera verk kommer senare.

Efterhand som översättningarna av webbplatsen blir färdig på de andra språken, kommer onlineversioner av Martinus verk också att bli tillgängliga på dessa språk.

En ny ljudbok med *Livets Bog 1* har talats in av skådespelaren Pauline Rehné och förväntas utkomma under första halvan av det nya året. Planen är att de resterande banden av *Livets Bog* också efterhand ska utkomma som ljudböcker.

Dessutom förväntar vi oss att *Den eviga världsbilden 5* med 33 av Martinus efterlämnade symboler kommer att utkomma år 2010.

Peter Bendtsen

Ib Skov

Trine Möller

*Jacob Kølle
Christensen*

På Martinus Institut har vi önskat Peter Bendtsen välkommen som bokföringsmedarbetare i stället för Thirajane Jacobsen som lämnar oss för att söka nya utmaningar. Ib Skov, som primärt handhar administrativa uppgifter, har blivit fast anställd. I rådet har Trine Möller och Jakob Kølle Christensen gått in som suppleanter.

På Martinus Center har 6 nya stugor byggts år 2009 och vi håller på att renovera köken i sommarstugorna Stidsens hus och Vendelbo och två studierum renoveras i paviljong 1.

Det har varit många kursdeltagare under höst- och veckokurserna. Det största antalet kursdeltagare hittills under ett år. Vi kan glädja oss över att ha sett många nya ansikten både bland kursdeltagarna och de frivilliga.

Den 15 mars 2010 är det 75 år sedan Martinus Center i Klint, eller som det hette den gången Kosmos Ferieby, invigdes. 75-årsjubileet kommer att firas genom ett speciellt arrangemang. Närmare upplysningar kommer att komma i *Kosmos* och på vår webbplats.

Med ett citat från julbrevet 1967 låter vi Martinus få sista ordet.

Julen närmar sig. Vi har redan fått den första snön. Och frosten har tecknat sina kristallblommor och ormbunkar på våra rutor. Dessa vackra blommor i kristall och is är det första späda framträdandet av en växtvärld, som om miljoner år skall lysa och stråla som strålände blomsterängar på en kommande världs solbelysta kontinenter.

För miljoner år sedan föddes de första späda fröna till vårt lilla klots färgstrålände blomsterocean som iskristaller i en forntida världs vinterregion, beskådade av människor som för länge sedan genom växtriket och djurriket har utvecklats till att vara "Kristusväsen", har blivit till färdiga "människor som Guds avbild, honom lik". Dessa väsen strålar idag Guds andes eviga ljus och värme ut till mänskligheter på fjärran världar i det eviga världsalltet. I denna Guds andes eviga ljus och värme omskapas kalla mentala isområden i de ännu inte färdiga människornas sinne och uppträdande till vackra, solljusa, värmande och livgivande mentala blomsterängar och gör de ifrågavarande väsendena till färdiga människor, som är ett med Gud och vars värld är "Himmelriket".

På vårt lilla klot i världsrymden har Guds andes eviga ljus också blivit tänd. Det började stråla ut från krubban i Betlehem. Genom änglarnas sång tonade det ut över de fattiga herdarna på Betlehems marker och fick dem att lova och prisa Gud. Det eviga ljuset vibrerade vidare ut över Judéens berg, ut över kontinenter och hav och fram genom århundradena till vår allkärleksfattiga och materialistiska tidsepok. Och se! En ny världs-epok laddad med Guds andes eviga ljus, strålade fram, det ljus, som världsåterlösaren hade bebådat som "Hjälparen den heliga anden", som skulle fullborda hans världsmission: Mänsklighetens frälsning och befrielse från djurriket, befrielse från djävulsprincipen eller den dräpande principens värld, varefter den skall utgöra "mänskligheten som Guds avbild, honom lik". I detta gudomliga ljus och allkärlekens värme skall de mentala, dräpande isterrängerna, som ännu finns kvar i mänsklighetens sinne och sätt att vara, bringas att smälta och därmed överflödiggöra atom- eller kärnvapen och andra helvetesmaskiner och annan krigsberedskap. Därefter skall allkärlekens livgivande och glädjebefordrande välsignelse stråla ut från varje människa till varje människa och därmed göra uppfyllandet av julevangeliets frid och välbehag till en allkärlekens världskultur på jorden."

(Julbrev 1967)

Foto: © tlindenbaum

Från institutet och styrelsen önskar vi alla en riktigt god jul och gott nytt år

Willy Kuiper Inger Sørensen Erik Hvalsøe Solveig Langkilde Liesel Lind
Tune Laug Jacob Kølle Christensen Trine Möller Per Jan Neergaard

Bilaga: Plusgiroblankett – till stöd för våra många uppgifter. De mottagna medlen används för att täcka löpande utgifter, till investeringar och som utdelning till aktiviteter som stödjer det löpande arbetet. Danska medborgare kan få skatteavdrag för gåvor över DKK 500 till Martinus Idealfond, som är inbetalat innan 31 december. År 2009 kan avdraget till Idealfonden och andra välgörande ändamål tillsammans uppgå till max. DKK 15 000. De första DKK 500 är inte avdragsberättigade. Äkta makar kan göra var sitt avdrag. För att få del av avdraget ska du komma ihåg att uppge ditt cpr-nummer till Martinus Institut. Om vi fick ditt cpr-nummer förra året behöver du inte uppge det igen.